

til at forrette de samme Arbejder, som de udførte. Naar nu disse Mænd vare aldeles utjenstdygtige, saa kunde man jo sige, det var en Nødvendighed, men dersom de ikke vare utjenstdygtige, saa kunde man synes, at der var idetmindste Leilighed til forbigaaende at skaffe dem en forøget Indtægt, ved at lade det netop være dem, som saaledes havde denne tilfældige maanedlige Stilling, saalænge den varede. Man har til Oplysning i saa Henseende sendt mig Lister over forskellige Mænd. Jeg kan nu vel paa ingen Maade sige, om disse Lister ere rigtige, men jeg har Grund til at troe det, fordi de Mænd, som have leveret mig dem, ere sandhedskjærlige Mænd, og fordi jeg har gjort mig den Uleilighed at forespørge mig hos flere forskellige, om det var saa, og herefter maa jeg da sige, at, medens vi her see, at der er en Mængde Afstedigede af Soldvæsenet, som med Fornøielse vilde overtage en saadan foreløbig Stilling, for at forøge deres Erhverv, saa finder jeg paa disse Lister Folk, som ikke tidligere have været i nogenformelt Stats-tjeneste, Folk, der slet ikke have været brugte tidligere i Statens Tjeneste i nogenformelt Retning, og dertil Folk, som, efter Alderen at dømme, ere gamle Folk, ligesom ogsaa Folk, som have været uheldige i deres borgerlige Stilling, og derved have været nødsagede til at staae ind paa den ommeldte Wei for at skaffe sig Erhverv. Jeg siger ikke, at det er urigtigt, at man ogsaa skaffer saadanne Folk et Erhverv, men det forekommer mig dog, at, saalænge man har en saa stor Mængde af afstedigede Betjente, paa hvis Wandel man ikke kan kaste nogen Skygge; saa kunde man gjerne, idetmindste et halvt Aar igjennem, fortrinnsviis benytte dem til at udføre de Forretninger, som have været udførte af dem i en tidligere Tid. Det skulde glæde mig, om de herom yttrede Ansøuelser kunde blive berigtigede, om alle de Mænd, som føre Klage i den af mig antydede Retning, kunde blive oplyste om, at deres Klage er ubegrundet, eller, hvis den er begrundet, da skulde det glæde mig, om vedkommende overordnede Embedsmænd, der i saa Fald, som det forekommer mig, ikke paa en heldig Maade have brugt deres Ansættelses Myndighed, bleve tilholdte til for Fremtiden,

at bruge den paa en efter Omstændighederne mere hensigtsmæssig Maade.

Finansministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har undret sig over, at ikke alle de Soldbetjente, som tilforn havde været Militaire, ved deres Entledigelse have faaet den høieste Pension; denne Forundring kan jeg ikke ansee for berettiget. Der er ikke noget Sted foreskrevet, at den Omstændighed, at en Soldbetjent tidligere har været Militair, skal give ham en større Berettigelse end andre Soldbetjente, der maaskee, naar man tager deres hele Tjenestetid i Betragtning, have tjent lige saalænge i Soldvæsenets eller anden Stats-tjeneste, som den Militaire har tjent deels i den militaire, deels i Soldvæsenets Tjeneste; slige exclusive Hensyn kunne og bør ikke tages. Forresten forholder det sig heller ikke rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand antager, at man ubetinget skal gaade ud fra, at enhver Militair, som er kommen ind i Soldvæsenets Tjeneste, havde en udmærket Tjenestetid bag sig. Jeg erkjender, at man i det sidste Decennium har faaet dygtige Militaire ind i Soldfaget, men det er ogsaa ganske vist, at man før den Tid har faaet mange slette Subjecter ind fra Militair-Staten, Mennecker, som paa ingen Maade burde have været ansatte i Soldvæsenets Tjeneste, som have viist sig udygtige til den, og som overhovedet efter deres hele Forhold ikke fortjente en saadan Forfremmelse, som man har villet give dem. Jeg troer, den ærede Rigsdagsmand nok selv kan gjette sig til, hvilken Periode jeg her tænker paa. Forøvrigt er det ogsaa vist, at der findes mindre dygtige Folk imellem de Soldbetjente, som ikke have været Militaire, saavel som imellem enhver Klasse af Stats-tjenere, saa at det ikke er Noget, der rammer den ene Klasse meer end den anden; men naar man skal opstille det som almindelig Regel, at en Mand, fordi han har været Militair, førend han kom i Soldvæsenets Tjeneste, bør have den høieste Pension, saa er jeg nødsaget til derimod at gjøre den Grindring, som jeg er fremkommen med, thi saadanne eensidige Hensyn kunne og bør ikke tages. — Den ærede Rigsdagsmand har dernæst fremført Noget, som ikke directe